EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Història Manresa | Mireia Vila | Actualitzat el 31/07/2018 a les 12:03

La construcció del Vell Congost (1968)

CRÃ’NICA SOCIAL.Â La segona meitat de la dÃ¨cada dels seixanta va ser un temps d'efervescÃ¨ncia constructiva. Habitatges, escoles, naus industrials... van transformar radicalment la imatge de pobles i ciutats, bo i fent patent l'eficiÃ¨ncia de l'arquitectura i els materials moderns. Per als manresans, potser el sÃ-mbol mÃ©s clar d'aquesta revoluciÃ³ tÃ¨cnica va ser la construcciÃ³ del pavellÃ³ del Centre d'Esports Manresa, el 1968.

Foto: Antoni Quintana

L'obra va ser aviat coneguda com «el milagro manresano», atès que es bastí en només 49 dies. La temporada anterior, l'equip blanc i vermell havia conquerit la primera divisió, i disposar de pista coberta era un dels requisits per poder jugar a la màxima categoria.

A banda de les gestions fetes per les directives del club i l'impuls que sens dubte els conferia l'afició -més de 900 socis-, van ser decisius els mitjans materials aportats per les institucions. L'Ajuntament de Manresa, encapçalat per l'alcalde Soldevila, va cedir els terrenys de l'estadi del Congost. Els 4 milions de pessetes de cost van ser coberts en bona part gràcies al finançament de la Delegación Nacional de Educación Física y Deportes. L'artífex del "miracle", però, va ser l'empresa manresana Grau Sala SA, que va comprometre's a tenir enllestida l'obra abans del termini establert. I és que, tot i que des d'abans de l'estiu ja es tenia clar que calia un pavelló, l'elaboració del projecte i la burocràcia van endarrerir l'adjudicació de l'obra al dia 11 de setembre, data a partir de la qual la constructora disposava de tres mesos per a l'execució. El primer partit de la competició oficial, però, era el 24 de novembre, per això els responsables de Grau Sala van haver d'assumir el repte de completar l'encàrrec en menys de dos mesos.

La fotografia mostra l'aspecte de les obres el diumenge 13 d'octubre, amb un estat molt avançat de construcció de les graderies i de instal·lació de les cintres sobre les quals es col·locaria el sostre d'uralita. La inauguració oficial va ser el diumenge 17 de novembre, amb un programa ben a l'alçada de l'esdeveniment: missa a la Seu, audicions de sardanes, benedicció de les instal·lacions i presentació dels equips del club, el C.D. Manresa Kan's. El plat fort va ser un partit entre l'amfitrió i l'equip barceloní de primera Picadero Damm, amb victòria dels locals. El públic assistent va ser obsequiat amb un banderí commemoratiu de la jornada. Els anys 1967-68 van marcar un punt d'inflexió en la millora dels equipaments manresans de bàsquet: a banda del Congost també es va cobrir la pista Castell i es va construir la pista de la Salle, al barri de la Parada. La temporada 1971-72, també el Club Bàsquet Manresa va assolir la Primera Divisió, cosa que va donar a la ciutat el privilegi de tenir dos equips a l'elit.